

Bilag 1

Udkast

til

lov om børns retsstilling

§ 1. Et barn har ret til to forældre.

Stk. 2. Status som forældre erhverver moderen ved svangerskab og barnets fødsel og faderen i henhold til reglerne om faderskab.

Stk. 3. Forældremyndigheden jfr. § 10 ff tilkommer begge forældre i forening, medmindre hensynet til barnets tarv tilsiger en anden ordning.

Faderskab

§ 2. Faderskabet til et barn skal søges fastslået ved anerkendelse eller ved faderskabs-sag.

Stk. 2. Fadersskabssag kan rejses af faderen, moderen, barnet eller en for barnet beskikket værge, den mand, der mener at være fader til barnet eller af den offentlige myndighed, til hvem fødslen anmeldes.

§ 3. Et barn, der kan være avlet under moderens ægteskab, anses for barn af ægtemanden. Dette gælder dog ikke, såfremt det godtgøres, at moderen har haft samleje med en anden, og det må antages, at barnet er avlet af denne, eller hvis det på grund af barnets arveanlæg eller af anden særlig grund kan anses som sikkert, at ægtemanden ikke er barnets fader.

Stk. 2. Levede ægtefællerne på avlingstiden separeret, eller var samlivet mellem dem ophævet på grund af uoverensstemmelse, gælder reglen i stk. 1 kun, såfremt det godtgøres, at de inden for avlingstiden har haft samleje med hinanden.

§ 4. Et barn, der fødes, efter at moderen har indgået ægteskab, men som må være avlet forinden, anses som barn af ægtemanden. Rejses der faderskabssag, gælder dette dog kun, såfremt ægtemanden efter reglen i § 5 kunne anses som fader til barnet.

§ 5. Som fader til et barn uden for ægteskab anses den, der inden for avlingstiden har haft samleje med moderen, medmindre der foreligger omstændigheder, som gør det lidet sandsynligt, at han er barnets fader.

Stk. 2. Har moderen inden for avlingstiden haft samleje med flere mænd, kan en sagsøgt dog kun anses som fader til barnet, såfremt der er væsentlig større sandsynlighed for, at barnet er avlet af ham end af en anden.

§ 6. Sag om bestridelse af faderskab kan anlægges af faderen, moderen, barnet eller en for barnet beskikket værge. Sag skal anlægges senest 3 år efter barnets fødsel. Det gælder dog ikke en sag, som anlægges af barnet, efter at det er fyldt 18 år.

Stk. 2. Landsretten kan tillade, at sag anlægges efter udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, 2. pkt., såfremt der anføres ganske særlige grunde for, at faderskabssag ikke er anlagt tidligere, og omstændighederne i øvrigt i høj grad taler for, at faderskabssag anlægges, og det endvidere må antages, at sagen ikke vil medføre væsentlige ulemper for barnet.

§ 7. Er barnet ikke levendefødt, finder reglerne kun anvendelse, såfremt der rejses krav om bidrag i henhold til § 29.

§ 8. Moderen skal inden 1 måned efter barnets fødsel opgive, hvem der er eller kan være barnets fader. Undladelse heraf straffes med bøde.

Stk. 2. Statsamtet kan fritage moderen for den i stk. 1 omhandlede oplysningspligt, hvis det må anses for stridende mod barnets tarv, at faderskabet oplyses.